

במתנה

פרשה ואש
תורה נשית - מבראשית

דפיו זהב

על מה שבזר זכאי.

הרבנית ימימה מזרחי

בעריכת יקרת פרידמן

גיליון 270

פרשת אמור ✧ י"ב באייר ה'תש"פ (6/5/2020)

הורים, מורים והכיתה של אחרי המגיפה

למדתי רק איתו. עשינו הכל כדי שנרגיש ששבת זה לא עוד יום בשבוע ולכן, כדי להרגיש ששבת זה לא עוד יום של חול, התכנסנו בחול. סבא, מה שלמדנו אי אפשר ללמוד בשום בית ספר."

בכיתה יהיה גם רבי מאיר בעל הנס, והוא יגדל להיות מורה שאומר: בין שזה תלמיד שעושה את רצון רבו ובין שלא, אף על פי כן **קרויים 'בנים'**.³ זה לא תלמיד טוב יותר או פחות; זה בן! את היארציית של רבי מאיר בעל הנס מציינים ביום שישי הקרוב.

במערכת החינוך שאחרי המגיפה, הילדים שלנו יקבלו מורות מדהימות - למה? כי במהלך הזמן הארוך הזה, הן היו כל כך אימהות. והילדים שלנו, כל הזמן המבולבל הזה, קיבלו אימהות שהיו כאלה מורות דגולות: הן היו הצלצול שעורר בבוקר, הן היו התלבשות, הן היו ההפסקה, הן היו הלימוד, הן היו היועצת, הן היו האוכל, הן היו הברכות, הן היו התפילה, הן היו הבית והן היו הספר, בית ספר לחיים. **אילמלא** ראיתי אותן **כך - לא מצאת בהן כך**.

אני רוצה להצדיע בזמן הזה לאימהות-מורות, למורות-אימהות. אנחנו לא סתם אומרים בברכת המזון "**אמי מורתני**". אני רוצה להגיד, להבטיח, אני יודעת שמהתקופה הזו לא יצאו נושרים ונושרות. יודעים למה? כי הילדים קיבלו תורה שאי אפשר לנטוש,

טיפין טיפין ולאט לאט אנחנו מתירות את הסגר. הלימודים מתחילים לחזור. מהשבוע זו עומדת להיות כיתה לימוד אחרת לגמרי, כיתה לימוד של אחרי-מגיפה. המורה יהיה אחר, המורה תהיה אחרת. זו תהיה קבוצת לומדים קטנה. הם יכבדו את המרחב של התלמיד האחר וישמרו מרחקים. הלימודים שאחרי המגיפה יהיו לימודים מחדש, ואפילו שכבר ידענו התחלה מופלאה של השנה הזו, זה לא יהיה רלוונטי יותר בכלום. אחרי המגיפה זה יהיה לימוד אחר לגמרי.

כך בדיוק מרגיש רבי עקיבא ביום ל"ג בעומר, כשמערכת החינוך הראשונה, המפוארת שהוא הקים נראית כל כך רחוקה. בכיתה שלו יהיו חמישה תלמידים בלבד והם ישמרו מרחק זה מזה, מרחק של כבוד. זה יהיה רבי שמעון (בר יוחאי), רבי מאיר (בעל הנס), רבי יהודה (בר עילאי), רבי יוסי (בן חלפתא) ורבי אלעזר בן שמוע.¹ והתלמידים האלה יהפכו למגידי ענק, למורים דגולים, ורק מפני שזו הכיתה שאחרי המגיפה.

מה יש בה, בכיתה הזאת? אז קודם כל יש בה תלמיד שקוראים לו רבי שמעון בר יוחאי. הוא יאלץ לשהות בבידוד עם הברן שלו, במערה, תקופה ארוכה. כשהם יצאו מהמערה, סוף סוף הם יפגשו את סבא, רבי פנחס בן יאיר, שלא ראה אותם כל כך הרבה זמן. רבי פנחס בן יאיר יראה אותם ויצעק: "יואו! מה יהיה? מי ידאג לחינוך של הנכד שלי, אלעזר, שהוחמץ ככה? תראו איזה שמות המגיפה עשתה בכם!"

ורבי שמעון יענה לסבא הדואג: "**אילמלא לא ראיתני בכך - לא מצאת בי כך**".² סבא, הוא יגיד לו, "אני ישבתי כל יום עם הברן שלי.

בבשרו. ראה שהיו בו בר' שמעון סדקים בגופו, בעורו. היה בוכה ונשרו דמעות עיניו וציערו אותו, את ר' שמעון. אמר לו ר' פנחס לר' שמעון חמיו: 'אוי לי שראיתך בכך'. אמר לו ר' שמעון: 'אשריך שראיתני בכך, שאילמלא לא ראיתני בכך - לא מצאת בי כך גדלות בתורה'. שמסופר: בתחילה כאשר היה מקשה ר' שמעון בן יוחאי קושיא, היה מתרץ לו שנים עשר תירוצים. לבסוף, כאשר היה מקשה ר' פנחס בן יאיר תלמידו קושיא - היה מתרץ לו ר' שמעון בן יוחאי עשרין וארבעה תירוצים."³ תלמוד בבלי, קידושין לו, ע"א: "**בנים אתם לה' אלקיכם**" - "בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים אתם קרויים 'בנים', אין אתם נוהגים מנהג בנים אין אתם קרויים 'בנים' דברי ר' יהודה. רבי מאיר אומר: 'בין כך ובין כך אתם קרויים בנים'".

⁴ מתוך נוסח ברכת המזון, תוספת שאומר האוכל על שולחן אביו ואמו: "הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אֶת [אָבִי מוֹרְתִי] בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה. וְאֶת [אָמִי מוֹרְתִי] בְּעֵלַת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָקָם."

¹ תלמוד בבלי, מסכת יבמות סב, ע"ב: "שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיוכוס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמם. עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם - רבי מאיר, ור' יהודה, ור' יוסי, ורבי שמעון, ורבי אלעזר בן שמוע - והם הם העמידו תורה".

² תלמוד בבלי, שבת לג, ע"ב [תרגום שטיינזולץ]: "שמע ר' פנחס בן יאיר חתנו של ר' שמעון, ויצא לפניו, לקראתו. הכניסו לבית המרחץ, והיה מטפל

ימים אחרונים למבצע הקורונה

הצטרפי לאלפי המנויות של פרשה ואשה
וקבלי את כל החיזוקים של

הרבנית ימימה מזרחי

* גם חיזוקים לקריאה (3-2 פעמים בשבוע)
* וגם בוואטסאפ!

* וגם במחיר מבצע מטורף, מיוחד לזמנים של
אי-ודאות כלכלית:

החודש הראשון – בשקל 1!

ובלי תקופת מחויבות!

כאן נרשמים בקלות << לחצי

וגם בטלפון: 077-80667474 או

054-345-3788

כי כשאמא היא מורה וכשהבית הוא הספר, הילד לא ירגיש שנטשו אותו באיזה מוסד כדי שנוכל להתפנות ממנו כדי לצאת לעבודה. וכשהמורה מגיעה אחרי תקופה כזו, שהיא רק היתה אמא, כזו אמא, הוא לא יוכל להרגיש שמערכת הלימוד נטשה אותו. "אל תטש" זה כשהתורה היא גם אִמָּך, ⁵ וכשהמורה הוא כל כך הורה.

ורבי שמעון בר יוחאי יאמר: "כי לא תשכח מפי זרעו" ⁶ - סופי מילים: יוחאי. ⁷ הוא יודע שבזכותך, אמא, תיצרב בילדים שלך תורה בלתי נשכחת. הנשים של הזמן הזה יוציאו דור, תשמעו לי, שלא היה כמותו. הילדים שלנו יצאו תנאים, בעזרת השם. הם יהיו מהממים, אתם תראו את זה. זה וואו, זה דור של אחרי מגפה.

אוהבת אתכן! בשורות טובות, כל טוב.

בצוות העריכה: הדסה סאסי

⁵ משלי א', ח: "שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אִמָּך".

⁶ דברים ל"א, כא.

⁷ רבי נחמן מברסלב, "ליקוטי מוהר"ן", הקדמה לספר - "לכו חזו": "מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ל [...] רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתפח תורה מישראל על ידו [...] ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתפח שנאמר "כי לא תשכח מפי זרעו". [...] כי באמת בזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר סוד הנה שעל ידי זרעו של יוחאי שהוא רבי שמעון בן יוחאי על ידו לא תשתפח התורה מישראל כי סופי תבות של זה הפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו" הם אותיות "יוחאי" וזה שמרמז ומגלה הפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו", מפי זרעו דיקא הינו מפי זרעו של זה בעצמו."